

DARMO 1/2 ROUTI - I.

Ášter 1/2, 17 Á•ervenec 2018

Kn 1/4ka, kterou ode dne 1/2ka budete moci na Kudlance Á•Á-st na pokračování 1/2nÁ-, je z rodu tÁ›ch, kterÁ© navodÁ- pÁ™Á-je nÁ›ladu, i kdy 3/4 se v nÁ- mÁ-sty pÁ-Á-je o vÁ› 3/4nÁ 1/2ch a 3/4 smutnÁ 1/2ch vÁ›cech. NenÁ- to jen sbÁ-rka humornÁ 1/2ch pÁ™Á-poutavÁ› vylÁ-Á•enÁ 1/2 Á›ivot mladÁ© novinÁ›Á™ky. Aby to nemÁ›la jednoduchÁ©, dostala do vÁ-nku zvlÁ›Á›tnÁ- zvlÁ-Á™ecÁ› zpÁ›sobuje jak jejÁ- bezmeznou nÁ›klonnost k nejrÁ›znÁ›jÁ›m Á›ivoÁ•ichÁ›m, tak jejich neobvyklou pÁ™Áilnavost k nÁ-.

S lidmi je to vÁ›jak má›i slo 3/4itÁ›jÁ›Á-, a hledÁ›nÁ- tÁ© sprÁ›vnÁ© cesty Á›ivotem je pro ni obÁ•as velmi nÁ›roÁ•nÁ 1/2m Á°kolem. Autorka, Mia KobosilovÁ›, s velkÁ 1/2m citem a pochopenÁ›m vylÁ-Á•ila peripetie Á›ivota tÁ©to Á›eny i jejÁ- â€ž zvlÁ-Á™ecÁ-â€œ zÁ›Á›itky.

1. Jen pÁ›r stÁ™Á-pkÁ› z dá›tstvÁ-

Moje

nejvdÁ›lenÁ›jÁ›Á- vzpomÁ›nka je na Á›ivÁ© kuÁ™Á›tko, kterÁ© mi o VelikonocÁ›ch pÁ™Áinesl v kapse nÁ›jÁ› dá›da, kterÁ 1/2 se v povznesenÁ© nÁ›ladÁ› vracel z mrskutu. Maminka se zlobila a jÁ›, tehdy asi pÁ›tiletÁ›, Á›Á-lela nadÁ›jenÁ-m. KuÁ™Á›tko nikoliv. Kdy 3/4 se celÁ© pomuchlanÁ© ukrylo v koutÁ› pod otmánem, nasoukala jsem se za nÁ-m a dlouho odmÁ-tala vylÁ©zt. ChudÁ›k kuÁ™Á›tko to tehdy nepÁ™ÁeÁ›ilo. JÁ› naÁ›tÁ›stÁ- ano, i kdy 3/4 s vÁ 1/2praskem.

â€žÁ 3/4 jednou budeÁ› bydlet ve svÁ©m, Helenko, tak si tam poÁ™ÁÁ• tÁ™eba zvlÁ›Á™inec!â€œ slÁ 1/2chÁ›vala jsem Á•asto od rodiÁ•Á›, Á›kemraje o psa, koÁ•ku, morÁ•e nebo aspoÁ› bÁ-lÁ© myÁ›jky.

Vzhledem

k tomu, Á›e jsme bydleli v má›stskÁ©m panelÁ›kovÁ©m bytÁ›, nebyli má© vÁ›jÁ›ni pro vÁ›echno Á›ivÁ© vÁ›bec naklonÁ›ni. Zнала jsem snad vÁ›echny psy ze sÁ-dliÁ›tÁ› a nÁ›kterÁ© jsem obÁ•as smÁ›la i venÁ›it. Platil vÁ›jak pÁ™Á-snÁ 1/2 zÁ›kaz kterÁ©hokoliv z nich pÁ™ÁivÁ©st domÁ›. Tak jsem tajnÁ› chovala aspoÁ› chrousty v krabici pod postelÁ-, ale ti má›li jen krÁ›tkou Á›ivotnost. Asi jim nechutnalo to listÁ-, kterÁ 1/2m jsem se je pokouÁ›ela krmit.

Mnohem pozdÁ›ji se mi podaÁ™Áilo vyloudit andulÁ›jka Ferdu. NauÁ›il se pÁ›r slÁ›vek a jeho oblÁ-benou hrou bylo, Á›e se mi snaÁ›il ukrÁ›st Á•Á-nskÁ© pero, kterÁ 1/2m jsem psala Á°koly. OhromÁ› se mu lÁ-bil ten lesklÁ 1/2 vrÁ›jek. Hra vÁ›tÁ›jinou konÁ•ila tÁ-m, Á›e mi plknul do seÁ›jitu nebo na ubrus a má›ma se chytala za hlavu, jestli jÁ- tohle bylo zapotÁ™ebÁ-.

Ferda má›l

jednu velmi neobvyklou vlastnost. NespÁ›val na bidÁ©lku, ale uklÁ›dal se na podlÁ›jÁ›ku klece.

â€žTen ptÁ›Á•ek vÁ›m asi, chudÁ›jÁ•ek, umÁ™el,â€œ upozorÁ›ovaly opatrnÁ› nÁ›vÁ›tÁ›vy.

â€ŽKdepak, to on chrnã, â€œ hlãjsili jsme.

Staïlo cvrnknout do klece a bleskurychle vyãiplhal na vãtviãku, kde uã se rozhlãel, co dostane dobrãho. Zaãili jsme s nã-m spoustu legrace, kterã vãjak netrvala dlouho. Mã mladã- bratr pãmiãjel jednou odpoledne oznãmit tãitovi, ãe se ptãek musã- â€žploletãtãœ. Na balkonã jsme pak naãili jen prãzdnou klec s otevãenãmi dvããky. Uã jsme ho nikdy nevidãli.

Docela

jinak to bãvalo o prãzdninãch, kterã jsem vãtãinou trãvila u pãã-buznãch na statku v Netkovicãch. Prã bãnã tam chovali snad vãjechna domãcã- zvããta, na kterã si jen vzpomenete. Kdyã jsem nãkam zmizela, zpravidla jsem byla nãslednã objevena v obydlã- nãkterãho z nich. Nejãastãji ve psã- boudã. Ta tehdy patãmila Brokovi, mãmu velãmu kamarãdovi. Tedy, vzrãstem moc velkã½ nebyl, spã-ãje stãmednã-, ale o to legraãnãjã- bã-lã½ voãã-ãjek s ãernãmi skvrnami. Dvã z nich mãl kolem oãã-, takãe vypadal, jako kdyby si nasadil sluneãnã- brã½le. Obãas prohnal drãbeã a to potom musel za trest na ãtetãz. Mnã ho bylo lã-to, tak jsem mu tajnã nosila dobroty a bydlela s nã-m v tã jeho boudã.

Nesnãjel poãããka, pana Vaããka, ale mãl z nãj tak troãku strach. Kdyã ho zahlãdl, zuãtivã se rozãitãkal, ale ãã-m vã-ce se doruãovatel v ãirokã pelerã-nã blããil, tã-m rychleji Brok couval a couval, ale stãje ãitãkal. Jakmile vzal poãããk za kliku u branky, hrdina zmizel v boudã a byl zticha jako pãna. Nã kdy to trvalo docela dlouho, protoãe pan Vaããek si rãd popovãdal a vãtãinou jeãitã dostal v kuchyni nãco na zub. Tehdy to tak bãvalo na vesnicãch zvykem. Jakmile za nã-m branka zase zaklapla, Brok okamãitã vyrazil a zaãal pouãitã hrãzu.

Jednou mã tenhle psã- kamarãd zachrãnil. Pãed ãã-m? Minimãlnã pãed poããdnã½m prochlazenã-m. To mi mohlo bãt tak deset let.

Bylo mokrã sobotnã- odpoledne. Teta se strãcem poããid cosi poãã-tali, bratranec se vãnoval svã dã-vce, kterã za nã-m pãijela z vedlejã- vesnice a jã se dãsnã nudila.

â€ŽTeto, uã tam nenã- ani jedna limonãda, co kdybych zajela do hospody?â€œ

â€ŽVãdyã tam prãã-â€œ

â€ŽTeã zrovãnka pãestalo, podã-vej!â€œ

â€ŽMohla by mi vzã-t i nãjakã pivo,â€œ pookãã strejda a ãjel nachystat prãzdnã lahve do taãky.

Teta sice nãco brblala, ale napoãã-tala penã-ze a pomohla mi vyvãzt ze dvora velã, tããkã kolo znaãky Ukrajina. Uãjatou koãenkou taãku s lahvemi jsem navlãkla na ãidã-tka a uã jsem frãela z kopce dolã na nãves. Kolo bylo naãitãstã-dãmskã, tak jsem mohla pãmi jã-zdã stãit, jinak bych ze sedla na pedãily jeãitã nedoãjhla. Hospodskã uã mã znala, vymãnila prãzdnã lahve za plnã a rovnou si vzala z kapsiãky v taãce penã-ze. Na cestu mi jeãitã pãidala ããvãkaãku Pedro, kterã bãjeãnã vonãla, chutnala a dãlala obãã- bubliny.

Chvilku jsem jela a potom tlačila do kopce. Kolem celé silnice byl hluboký vřep, jak se zrovna po vesnici budovaly nové parky. Před každým vchodem do domu nebo do zahrady leželo přes vřep prkno. Už jsem byla u cesty, tak jsem nasměrovala kolo na to prkno a šup! Až jste na něj uklouzlo po blátě, až jste na něm ho přesvědčila, že ta s pítím a už to bylo. Nejdříve do dřevozahuby lahve z přečištěnými, potom já a na místě taková Ukrajina. Vzhledem k tomu, že od rána poctivě pracovalo, byla na dně vrstva bláta, ve které jsem uvázla. To, co ze mě koukalo, bylo zase překrásně pnuté bicyklem.

Brok přiběhl k plotu a divoce řikal. Aby mě aspoň zahlédl, tak vyskakoval do vřepky a odrážel se přímě tím vřepem nohama najednou, takže vypadal jako kozlík na parkách. Konečně se otevřelo okno.

„Co tam přijdě mami, magore?“ zahlekal bratranec Jirka.

Káela jsem v hlěně o pomoc, ale nebylo mě slyšet. Na řičtě- Brok nepřetržitě řikal a káel tak dlouho a tak zoufale, až na něj Jirka vztekle vyběhl. Konečně jsem byla nalezena a vysvobozena. Strejda kroutil hlavou, ale když zjistil, že piva zůstala v blátě nepoškozena, přídil pro holky a zahájil vřeplov.

Brok tehdy dostal za odměnu příděno buřtu a ode mě velkou pusou na čenich. MIA KOBOSILOVÁ